

There are no translations available.

Ο Ζέλικο Ομπράντοβιτς συνεχίζει για 12ο χρόνο στο "τιμόνι" του Παναθηναϊκού, αποκαλύπτοντας ότι και φέτος τόσο ο ίδιος, όσο κι η υπόλοιπη ομάδα έχει ακριβώς το ίδιο κίνητρο. Διαβάστε τη συνέντευξη του Σέρβου προπονητή, που μιλά για τις ως τώρα μεταγραφικές κινήσεις του "τριφυλλιού", τη διοίκηση κι όχι μόνο.

Μπαίνετε στον 12ο χρόνο της συνεργασίας σας με τον Παναθηναϊκό... Κατ' αρχήν θα θέλαμε να μας πείτε τι σημαίνει για σας, να είστε ο μακροβιότερος προπονητής στην ιστορία του Παναθηναϊκού αλλά και του ελληνικού πρωταθλήματος;

«Δεν υπάρχει κάτι καινούριο και πρωτότυπο να πω... Είμαι πολύ ευτυχής και πολύ χαρούμενος που συνεχίζω στην ομάδα και φαντάζομαι ότι όλοι γνωρίζουν ότι ο Παναθηναϊκός είναι ο σύλλογός μου, είναι το σπίτι μου! Οι συνθήκες που έχω βρει σε αυτή την οικογένεια είναι εξαιρετικά δυσεύρετες και το πιο σημαντικό πράγμα απ' όλα είναι ο σεβασμός που χαρακτηρίζει τη σχέση μου με όλους όσοι αποτελούν μέλη της ομάδας... Από τους αδελφούς Γιαννακόπουλους που βρίσκονται στην κορυφή της πυραμίδας, από τους συνεργάτες και τους παίκτες μου, μέχρι τους φιλάθλους... Η Αθήνα είναι μία μοναδική πόλη για να ζει κανείς... Είναι πολλοί οι παράγοντες που με κρατούν άρρηκτα συνδεδεμένο με τον Παναθηναϊκό και πραγματικά αισθάνομαι πολύ ευτυχισμένος γι' αυτό...»

Φέτος δημιουργήθηκε η εντύπωση ότι στη συζήτηση που είχατε με τους αδελφούς Γιαννακόπουλους, προέκυψαν διαφωνίες και με δεδομένο ότι η συμφωνία σας δεν επετεύχθη μέσα στα συνήθη "5 λεπτά", με αποτέλεσμα να αναχωρήσετε για το Βελιγράδι, χωρίς να έχετε υπογράψει, κυκλοφόρησαν σενάρια που σας ήθελαν όχι απόλυτα ικανοποιημένο... Τι συνέβη ακριβώς;

«Απολύτως τίποτε... Ίσως κάποιος παρερμήνευσε την κατάσταση, επειδή το ραντεβού μας κράτησε πολλές ώρες! Όμως, δε θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά γιατί είχαμε πολλά πράγματα να συζητήσουμε και δεν είχαμε όλη την ημέρα μπροστά μας, αφού το ίδιο απόγευμα ήταν προγραμματισμένη η φιέστα της ομάδας για την κατάκτηση του πρωταθλήματος... Αυτό ήταν όλο! Πριν φύγω από τη ΒΙΑΝΕΞ, δώσαμε τα χέρια και απλά

δεν υπέγραψα το συμβόλαιό μου... Αλλά αυτό δεν ήταν πρόβλημα, γιατί μου το έστειλαν μετά από δύο ημέρες στο Βελιγράδι, οπότε το θέμα έκλεισε και τυπικά... Καμία διαφωνία και καμία δυσκολία... Όλα ήταν καλά...»

Σας εξέπληξε η πρόωρη ανακοίνωση της συμφωνίας, στην οποία προέβη ο κ. Θανάσης Γιαννακόπουλος από... μικροφώνου;

«(γέλια!!) Όχι, γιατί τον ξέρω καλά σαν χαρακτήρα και του αναγνωρίζω ότι δίνει και την ψυχή του για την ομάδα! Είναι ένα ξεχωριστός άνθρωπος και αυτό που τον ενδιαφέρει είναι πως ο Παναθηναϊκός θα γίνει καλύτερος... Αν αυτός είναι ο τρόπος του, εμένα δεν με ξενίζει...»

Πως ηχούν στα αυτιά σας οι δηλώσεις που κατά καιρούς έχουν κάνει οι παίκτες σας, σχετικά με το ότι δεν θα μπορούσαν να φανταστούν τους εαυτούς στην ομάδα, χωρίς εσάς στον πάγκο;

«Τι να πω; Ειλικρινά είναι μεγάλη τιμή να ακούω τέτοια σχόλια! Αλλά, για να σας πω και την αλήθεια, κι εγώ το πρώτο πράγμα που ζητάω πριν υπογράψω το συμβόλαιό μου, είναι να παραμείνει αναλλοίωτος ο κορμός της ομάδας! Τα αισθήματα είναι αμοιβαία... Όλοι μαζί, είμαστε μία ευτυχισμένη οικογένεια και αυτό είναι κι ένα από τα μυστικά της επιτυχίας μας... Η κοινή επιθυμία μας, να συνεχίσουμε μαζί είναι πολύ σημαντική, ωστόσο, πρέπει όλοι να συναισθανθούμε τους δύσκολους - οικονομικά - καιρούς που βιώνουμε σε συνδυασμό με τον υπερδιπλασιασμό της φορολογίας. Αυτό ακριβώς είπα και στους παίκτες στα αποδυτήρια, την ημέρα της φιέστας στο ΟΑΚΑ, λίγο πριν αποχαιρετιστούμε για το καλοκαίρι... "Θέλω να παραμείνετε όλοι! Προσπαθήστε το κι εσείς από την πλευρά σας!". Αυτό που ικανοποιεί πάρα πολύ σε αυτούς τους παίκτες, είναι η "χημεία" που έχουν μέσα κι έξω από το γήπεδο. Εκτός από εξαιρετικοί παίκτες, είναι και πολύ καλοί άνθρωποι και αυτό μερικές φορές είναι ακόμη πιο σημαντικό! Από τον πρώτο μέχρι τον τελευταίο, όλοι τους, κατάλαβαν από την πρώτη στιγμή ποια είναι η αγωνιστική φιλοσοφία της ομάδας και τι σημαίνει να φοράνε τη φανέλα της! Αυτό είναι μεγάλο κέρδος και η... αποζημίωση έρχεται όταν κάποιος αποχωρεί από την ομάδα και όπου βρεθεί, μιλάει με τα καλύτερα λόγια για την "πράσινη" οικογένεια... Αισθάνομαι μεγάλη περηφάνια γι' αυτό...»

Μετά από κάθε επιτυχημένη σεζόν και ειδικότερα μετά από τις δυο χρονιές (2007 & 2009) φορές που κατακτήσατε όλους τους τίτλους, έχετε συνηθίσει να απαντάτε στο ερώτημα

σχετικά με το πως βρίσκετε κίνητρο να συνεχίσετε στο ίδιο υψηλό επίπεδο! Το γεγονός ότι φέτος, χάσατε το Κύπελλο, αποκλειστήκατε νωρίς στην Ευρωλίγκα και χρειάστηκε να περιμένετε μέχρι την τελευταία ημέρα των πλέϊ-οφ, για να πανηγυρίσετε έναν τίτλο, σας δίνει ένα διαφορετικό κίνητρο για την επόμενη χρονιά;

«Δεν θα το 'λεγα! Και φέτος θα έχω το ίδιο κίνητρο που έχω καλοκαίρι, σκεπτόμενος τη νέα σεζόν! Ο Παναθηναϊκός είναι ένας τεράστιος σύλλογος, που λόγω του μεγαλείου του, είναι "καταδικασμένος" να διεκδικεί κάθε χρόνο όλους τους τίτλους! Μια και αναφερθήκατε στην αγωνιστική περίοδο που τελείωσε, έχετε δίκιο (σ.σ.: αρχίζει να κοκκινίζει), ωστόσο, ίσως να γίνομαι κουραστικός, μπορεί και αστείος, αλλά έχω μία μανία με τους αριθμούς! Στα 11 χρόνια που βρίσκομαι στον Παναθηναϊκό, έχουμε αγωνιστεί σε 24 τελικούς κι έχουμε κερδίσει τους 20 από αυτούς! Αν κάποιος δεν ζει στην Ελλάδα, ακούσει αυτό το 20/24, το πιθανότερο είναι ότι δεν θα το πιστέψει! Κατακτήσαμε δύο "triple-crown" μέσα σε τρία χρόνια... Ποια άλλη ομάδα στην Ευρώπη, έχει τόσο επιτυχημένη πορεία στα τελευταία 11 χρόνια; Για να σας βοηθήσω, δεν υπάρχει καμία που να μας πλησιάζει...

Δεν υπήρχε πρόθεση να σας αμφισβητήσουμε... Απλά, με δεδομένο ότι δεν είστε συνηθισμένος να χάνετε και φέτος, χάσατε, θέλαμε απλά...

«Συγνώμη που διακόπτω, κατάλαβα την ερώτησή σας... Αλλά είναι αδύνατον να κερδίζεις όλους τους τίτλους κάθε χρόνο! Πέρυσι, όταν και τα πήραμε όλα, είπα ότι προετοιμάζω τον εαυτό μου για τη στιγμή που θα χάσουμε ένα τελικό... Ας τα πάρουμε, όμως, με τη σειρά... Στον τελικό του Κυπέλλου με τον Ολυμπιακό, χάσαμε για πρώτη φορά μετά από 8 χρόνια κι έχοντας κερδίσει 17 σερί τελικούς! Ποιος μπορεί να μας κατηγορήσει γι' αυτό; Αλλά ας ξεχάσουμε τι έχει γίνει μέχρι τώρα... Κατά την άποψή μου, αν μία ομάδα ολοκληρώνει κάθε χρονιά έχοντας κατακτήσει τουλάχιστον έναν τίτλο, είναι πολύ επιτυχημένη... Πως να αισθάνονται οι υπόλοιπες ομάδες δηλαδή;»

Με αφορμή την απόφασή σας να πάρετε την ομάδα και να αποχωρήσετε από τον αγωνιστικό χώρο του Σταδίου "Ειρήνης και Φιλίας", περίπου ένα λεπτό πριν από τη λήξη του 4ου τελικού, πολλοί σας "κατηγόρησαν", ότι παρ' ότι πολέμιος της βίας, ποτέ δεν έχετε αποχωρήσει από τον αγωνιστικό χώρο του ΟΑΚΑ...

«Αυτό το πιο βλακώδες σχόλιο που έχω ακούσει! Ο κόσμος έχει άποψη και το δικαίωμα να σχολιάζει ό,τι θέλει, αλλά υπάρχουν κάποια πράγματα που είναι δεδομένα... Πόσες φορές έχω κάνει έκκληση - στις συνεντεύξεις Τύπου πριν από τους τελικούς - στους φιλάθλους

της ομάδας μου να έχουν κόσμιες αντιδράσεις, να μην προβούν σε ενέργειες που θα βλάψουν τους παίκτες του Ολυμπιακού και κατ' επέκταση εμάς; Πόσες φορές τους έχω παρακαλέσει να αφήσουν τους παίκτες να απολαύσουν το παιχνίδι; Ποιος άλλος προπονητής έχει κάνει τέτοιες τοποθετήσεις; Θυμάστε τις δύο φορές που με χτύπησαν αντικείμενα που εκτοξεύθηκαν από τους οπαδούς του Παναθηναϊκού, όταν προσπάθησα να προστατεύσω τον Πίνι Γκέρσον και τους παίκτες των αντιπάλων μας; Πείτε μου εσείς, ένα ματς - σε όλα αυτά τα χρόνια - που στο ΟΑΚΑ συνέβησαν αυτά που έγιναν φέτος στο ΣΕΦ; Ήθελα πολύ να τελειώσει το παιχνίδι, αλλά αυτά τα τελευταία δευτερόλεπτα, ίσως μπορούσαν να αποβούν μοιραία για κάποιο μέλος της ομάδας μας... Τι να κάνω λοιπόν; Ξέρετε πόσο δύσκολο είναι να σου λένε οι παίκτες μέσα στα αποδυτήρια "πως είναι δυνατόν να παίξουμε σε αυτή την κόλαση;" Και πιστέψτε με δεν ήταν φοβισμένοι...»

Να θεωρήσουμε δεδομένο ότι αισθάνεστε τον Παναθηναϊκό σαν "δεύτερο σπίτι" σας;

«Αυτό που μπορώ να σας πω, χωρίς κανέναν ενδοιασμό, είναι ότι έχω δύο ομάδες που βρίσκονται πολύ βαθιά μέσα μου (σ.σ.: δείχνει την καρδιά του)! Τον Παναθηναϊκό και την Παρτίζαν και αυτό συναισθηματικό δέσιμο δεν να μπορεί, δεν γίνεται να διακοπεί... Μπορεί σε δύο χρόνια να αποφασίσω να φύγω, να συνεχίσω κάπου αλλού ή ακόμη και να παραμείνω, γιατί πάνω απ' όλα είμαι επαγγελματίας... Παρ' ότι προπονήσει επίσης την Γιουβεντόντ Μπανταλόνα, τη Ρεάλ Μαδρίτης και την Μπενετόν Τρεβίζο κι έχω πολλούς φίλους και στις τρεις αυτές ομάδες, η σύνδεση που νοιώθω με τον Παναθηναϊκό δεν συγκρίνεται...»

Η συνέντευξη παραχωρήθηκε στο "Παναθηναϊκό Τριφύλλι"